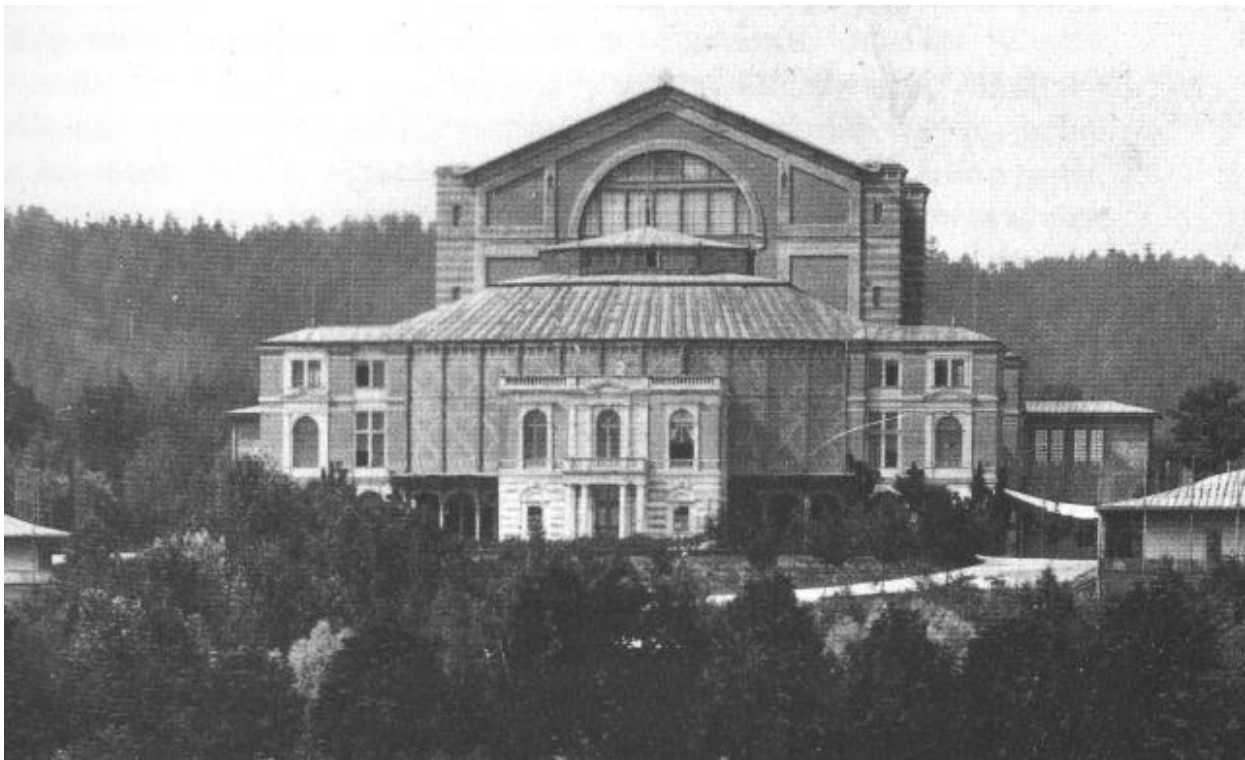

Bayreuth: un pròleg i cinc moments wagnerians

Festspielhaus de Bayreuth (1882)

El 13 d'agost de 1876 començava el primer [Festival de Bayreuth](#), amb Hans Richter dirigint les quatre òperes de *Der Ring des Nibelungen* (L'anell del nibelung). El Festival era un projecte de Richard Wagner: ell havia donat instruccions de com havia de ser el Festspielhaus, un teatre on tota la resta s'emmirallaria; ell havia trobat el finançament per bastir-lo i ell n'havia supervisat tots els detalls des de la col·locació de la primera pedra el 1872. Van passar sis anys fins al segon Festival: el 1882 es va estrenar a Bayreuth *Parsifal*. Una obra concebuda per ser representada al Festspielhaus (i només en aquest teatre, segons els

desitjos de Wagner). Les edicions següents, ja després de la mort del compositor, es van afegir al repertori *Tristan und Isolde* (Tristany i Isolda), *Die Meistersinger von Nürnberg* (Els mestres cantaires de Nuremberg), *Tannhäuser*, *Lohengrin* i *Der fliegende Holländer* (L'holandès errant). Aquestes deu obres formen el que es coneix com a "cànon de Bayreuth"; només en queden excloses les tres primeres òperes de Wagner, que ell considerava obres menors de joventut: *Die Feen* (Les fades), *Das Liebesverbot* (La prohibició d'estimar) i *Rienzi*.

Després de molts anys de vicissituds, el Festival té periodicitat anual des del 1951. Continua controlat per la família Wagner i dedicat només a l'obra del seu avantpassat, tot programant-s'hi regularment el cànon esmentat combinant-hi estrenes i reposicions de posades en escena. El dimecres 25 de juliol passat es va inaugurar amb *Lohengrin* l'edició d'enguany, que es tancarà el 29 d'agost. S'hi representaran sis títols; entre els quals, i per primera vegada, una òpera de L'Anell aïllada, *Die Walküre* (La valquíria), que serà a més el debut al Festival de Plácido Domingo com a director. Per posar-nos en ambient wagnerià, us proposem sis vídeos: un pròleg i cinc moments de cinc òperes, extrets de produccions del Festival de Bayreuth:

Pròleg

En aquest fragment del documental *Wagner in Bayreuth*, Wolfgang Wagner, net del compositor, explica les característiques especials del Festspielhaus, pel que fa a la visibilitat i l'acústica.

Moment 1, de *Tannhäuser*

Un dels cors més cèlebres de la història de l'òpera: els pelegrins tornen de Roma després de rebre el perdó del Papa. ¿Hi és Tannhäuser, entre ells? (1978, direcció musical de Colin Davis, direcció d'escena de Götz Friedrich).

Moment 2, de *Lohengrin*

El misteriós cavaller que ha arribat amb una barca tirada per un cigne per salvar l'honor i la vida d'Elsa li prega que no li demani mai qui és. Ella insisteix a saber amb qui s'ha casat i el cavaller (interpretat aquí per Klaus Florian Vogt) li ho explica abans d'anar-se'n (2011, direcció musical d'Andris Nelsons, direcció d'escena de Hans Neuenfels).

Moment 3, de *Götterdämmerung* (El capvespre dels déus)

A la darrera jornada de L'Anell, Hagen mata Siegfried clavant-li l'espasa a traïció durant una cacera. El seu cos tornarà a casa amb aquesta música fúnebre (1976, direcció musical de Pierre Boulez, direcció d'escena de Patrice Chéreau).

Moment 4, de *L'holandès errant*

Els mariners del capità Daland celebren la seva arribada a casa i conviden a la festa els mariners del vaixell que han auxiliat, però no en reben cap resposta (2013, direcció musical de Christian Tieleman, direcció d'escena de Jan Philipp Gloger).

Moment 5, de *Tristany i Isolda*

Tristany ha mort, Isolda (Waltraut Meier, en aquesta ocasió) ha arribat a penes a temps d'acomiar-se'n. Ella morirà també, d'amor, després de deixar-nos sense alè amb un dels finals d'òpera més impressionats (1999, direcció musical de Daniel Barenboim, direcció d'escena de Heiner Müller).